

ВОРОНЮК Володимир Анатолійович (22. 04. 1961, с. Зарічне Тульчин. р-ну Вінн. обл.) — живописець. Заслужений художник України (2019). 3-я, 1-а премії між-нар. конкурсу «Леліген» (Люксембург, 1995– 96, 2000). Член НСХУ (1995). Закін. Вишниц. училище приклад. мистецтва (1984; викл. [Е. Жуковський](#), В. Косович), Одес. пед. інститут (1991; викл. С. Лозовський). Працював викл. Вишниц. училища приклад. мистецтва

(1985–94). Осн. роботи — у галузі станк. малярства. Учасник всеукраїнських та міжнародних художніх ви-ставок від 1987. Персон. — 1993 (Вінниця, Тульчин Вінн. обл.; Геел, Бельгія), 1995 (Геел; Нью-Йорк, Норд-Порт у США), 1997 (Клерво, Люксембург), 1998 (Торонто), 2000 (Сідней), 2003 (Мельбурн, Австралія). У картинах-етюдах, виконаних розділ. мазком, митець прагне від-творити емоц. враження від карпат. краєвидів та старовин. споруд, підкреслює їхню мальовничість при соняч. освітленні та в сутінках. Роботи зберігаються у Вінн. ХМ.

Основні твори

«Церква в Виженці», «Калина» (обидва – 1995), «Над Черемошем», «Водоспад», «Зимовий день» (усі – 1996), «Стара фортеця» (1998), «Соняшники» (1999).

Рекомендована література

1. Андреева І. Володимир Воронюк – майстер пензля // Церква і життя. 2003, 13 квіт.;
2. Лопата П. Пензлем оспівує красу Буковини // Гомін України. 1998, 16 берез.

[І. І. Міщенко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Воронюк Володимир Анатолійович / І. І. Міщенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29862>. – Останнє поновлення : 2019.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).